BLESKOVÝ ROZHOVOR s PEPOU VOJTKEM (Kabát)

Text a foto: Pavel Cetkovský

BRAVO: Vaše zatím poslední album „Země plná trpasliků" se stále ještě prodává, ale chystáte už novou desku? Kdy se objeví na trhu?

PEPA: Desku chystáme, ale ještě jsme nebyli ani ve studiu. Budeme ji točit na přelomu srpna a září ve studiu u Petra Jandy a objeví se na trhu až někdy před Vánoci.

BRAVO: Můžeš již nyní našim čtenářům o novém albu něco prozradit?

PEPA: Rád bych, ale není co. Máme připravených asi dvacet písniček a budeme vybírat.

BRAVO: Mnozí vás označují za metalovou kapelu. Připadáte si ještě metalovi?

PEPA: Nějak to nekatalogizujeme. Když se mezi písničkou lidi, zatroubíme jí, ať už je metalová nebo má countryovej nádech. Vždyť úpěchy slavil i naše perky jako „Colorado" nebo „Láda". Začínali jsme na tanečačkách a někde to tam pořád zůstalo.

BRAVO: Nebojíš se, že vás veřejnost už nyní označuje za téměř nerockovou kapelu?

PEPA: Díky několika proštěnejm skladbám, o kterejch jsme teď mluvili, se tak opravdu někde děje. Další deska bude rozhodně tvrdší a chceme se jejím prostřednictvím vrátit k našim hudebním kořenům. Nebude ale chybět ani sranda, která je v poslední době u Kabátu typická.

BRAVO: Současným kabátům hitem číslo 1 je písnička „Láda". Jedná se o konkrétní osobu nebo jste si „Ládu" vymyslel?

PEPA: „Láda" není psaný na nikoho konkrétního, ale takovejch Ládů je hodně, stačí se podívat kolem sebe. V Teplicích se urazilo asi šedesát lidí.

BRAVO: Co děláš Teplice? Máš tam hodně kamarádek?

PEPA: Jestli narazíš na letky holky z ESS, jednou mezi nimi byla i moje spolužačka. Nevím, jestli se na trase ještě objevuje.

BRAVO: Jak Kabát tráví večery po koncertech?

PEPA: Už nesouložíme. Jenom pijeme někde v hotelovém baru nebo si doma lepíme letadýlka. Vždyť s takovejma vopicema, jako jsme my, žádná slušná holka z baru nepude. A bigbíčkoty zase nepudou na pivo za šedesát korun do hotelovýho baru. Brzy budeme asi chodit do hospody v našem baráku v Teplicích. Navíc totiž chodím do cizích hospod, tak si stavím svojí vlastní.

BRAVO: Jak se ti účinkuje v muzikálu Krysař?

PEPA: Kdyby mě to nebavilo, nedělám to. Myslím, že s Kabátem jsme finančně docela zajištění. Kvůli penězům tedy v Krysařovi nezpívám, i když zadarmo bych to asi nedělal.

BRAVO: Je ještě něco nového, o čem bys rád čtenáře Brava informoval?

PEPA: Snad už jenom to, že se našemu kytaristovi Oldasovi narodila dcera. Napiš tam, ať nám jsou fanoušci věrní. A že jim za to děkujeme.

Noční scena před hradbami

Foto: Radovan Sidra

Lucie Vondráčková natáčí v Samotišce

V středověkém hradu se odehrává drama: spiklenci se rozhodnou zlikvidovat svého krále a na netaticí páže se stane svědkem zločinu... To je úvod do výpravného historického klipu „Páže", který na hradě Budyně nad Ohří po dva dny a dvě noci natáčela Lucka Vondráčková k písničce ze svého už dávno „zlatého" alba „Malá mořská víla". Hrad jako by se přenesl v čase do minulosti. Chodbou se Iti šermíři, jezdec s důležitou zprávou právě vjíždí do nádvoří - a to vše zachycuje kamera Vladimíra Samotišky.

Janek nedávno oslavil své pětatřicáté narozeniny

Foto: Ondřej Pýcha a BMG, text: Petr Lázal

Obal alba „Mít kliku" - Janek má pokojík na letištní ploše

Všechny čtenáře Brava zve na svoje koncerty

JANEK LEDECKÝ má kliku

Z mnoha českých a moravských rádiových stanic byl - a mnohdy ještě je - celé prázdniny slyšet příjemný singl s popěvkovým názvem „Laj, laj". To jeden z nejpopularnějších zpěváků 90. let Janek Ledecký upozorňuje, že v první den nového školního roku, tj. v pondělí 1. září, vydává svoje novinkové album „Mít kliku". BRAVO se Janka zeptalo, jak je na tom s Paní Štěstěnou on? „Já si myslím, že kliku mám, ale to je otázka, jak se na to člověk dívá. Já jsem třeba nikdy nevyhral ve Sportce nebo v Bingu - na druhou stranu je ale fakt, že jsem si nevsadil - ani jsem nerestituoval zámek nebo aspoň trafiku. Tenkrát, když jsme natáčeli klip „Na ptáky jsme krátký" a se mnou se urval ten padák, tak jedni říkali, že jsem smolař, ale druhý tvrdili, že mám hroznou kliku, že jsem se nezabil. Vždycky se na to dá dívat ze dvou stran, ale já osobně tvrdím, že kliku mám." Deska už prakticky jede na pultu, prodejen a do éteru rádi se chystá vyplout druhý singl. Jakou písničku jsi zvolil? „Ta písnička je na desce hned první a jmenuje se ‚Kde jsou ty časy'. Je to taková vzpomínka na rok 1978, kdy ty časy stály za ..." Plánuješ, že nové album podpoříš i nějakými koncerty? „Turné s názvem ‚Janek Ledecký na křídlech Paegasů' pojedu během září a října. Bude to něco kolem dvacati koncertů." Vystoupení budou mít spíš komornější ráz - jen ty s kytarou - anebo si zahraješ s kapelou? „Já hraju rád sám a doteď jsem se v tom zdokonalil, protože kapelu dávám dohromady akorát na turné. A teď se zase dost těším, že si zahraju s těma muzikantama, se kterejma jsem desku natáčel. Takže tohle turné bude s kapelou." Na obalu desky je bezvodný vtip s bytečkem na letištní rozjezdové dráze. Kdo na ten nápad přišel? „Musím neskromně říct, že já. Sehnali jsme velkou - a hlavně prázdnou - betonovou plochu na letišti v Milovicích. Mně se totiž hrozně líbí, jak se u filmu i u ty mazíky vytváří nějaká iluze. Mě film baví a strašně se o něj zajímám. Pořád sleduju, jak tohle natáčeli, kde měli postavenou kameru, kde jim končí dekorace, jak udělali tenhle trik, jaká byla použita muzika. Člověk tak vidí, jak úžasný věci se dají tou iluzí vytvořit. Dobrej režisér vás tak přesvědčí o tom, že co je v tom záběru a je vidět na plátně, tak to je skutečná část nějakýho reálnýho světa a dál za tím plátnem navazuje to, co má navazovat - příběhy dalších lidí, život kolem." Když se takhle bavíme o filmové iluzi, vzdal sos už toho plánu na vlastní film? „Kdepak, nevzdal. Mám skvělej nápad, ale musím to napsat. Teď ka mě trochu rozhodila ta nová deska, protože já popravdě řečeno nejsem schopnej dělat něco dopředu, a pak až to bude potřeba, abych jenom sáhnul a řek: tady mám 40 písniček, tak natočíme těch prvních deset. Já musím mít jasnej a pevnej termín, a pak to napíšu." Na tohle album jsi napsal jedenáct písniček. Máš v nich i nějaké hosty? „Při nahrávání v ostravském studiu Citron jsem se setkal se skupinou G.G. Pump. Jsou to kluci, který zpívají v pětihlase a v některejch písničkách mi nazpívali vokály - a skvěle. A pak tam jsou v písničce ‚Víc než tisíckrát - na křídlech Paegasů' aranže pro symfonickej orchestr, což byl při nahrávání fakt zážitek. To přišel dirigent, pan Mario Klemens, normálně si tam stoupnul, vodtlouk to a Pražský symfonici začali hrát. Já sem si tam v tý chvíli připadal jako nějakej malej kluk, kterej se nedopatřením připlet do nějakýho vážnýho byznysu dospělejch."

Pro Jankovy fanoušky a všechny ty, kteří by rádi navštívili některý z Jankových koncertů, přinášíme podrobný plán turné „Na křídlech Paegasů '97": 23.8. Plzeň, 2.9. Chomutov, 3.9. Liberec, 4.9. Teplice, 9.9. Náchod, 10.9. Písek, 11.9. Klatovy, 12.9. Domažlice, 15.9. Havlíčkův Brod, 20.9. Beroun, 23.9. Přerov, 24.9. Havířov, 25.9. Frýdek-Místek, 27.9. Výškov, 30.9. Kroměříž, 1.10. Znojmo, 2.10. Hodonín, 3.10. Brno, 4.10. Břeclav.